

НАДЪ МѢСТОИМЕНІЕМЪ.

„Азъ, ты, ны [мы], вы, почти всегда отсѣтствуватъ отъ глаголовъ, коимъ быватъ изъ перва.

„Ми, ти, мѣ, ей, си, ни, ви, имъ, равни са Притажательнымъ: Мой, твой, неговъ, неенъ, свой, нашъ, вашъ, ниженъ.

Они нѣкога быватъ Дарователи, какъ: Ако обичашь сына си, найди мѣ учителя

„Нѣкой, никой, секой, искатъ Родителенъ сосъ отъ, какъ: Секой отъ васъ знае.

НАДЪ ПРИЧАСТІЕМЪ.

„Причастіе подражава глаголѣ своемѣ, отъ коего происходитъ, и зема изъ третіа и изъ четверта неговья падежи, какъ: Ненавидимъ благодареніа не отдавающаго своемѣ благодѣтелю. И, многѣ многажды по големы вещи желающе, настоища изгубиха.

„Частичное Причастіе, подоболично убо сѣщи глаголѣ, быва Именителенъ изъ перва, какъ: радѣющеса поеха. Разнолично же, Дателенъ, кой то се дѣма Отрѣшенъ, какъ: Богѣ благоволавающѣ, ще благополѣчимъ.

П Р Е Д Л О З И.

Отъ Предлоговъ

Безъ, возъ, до, изъ, низъ, отъ, всредѣ, конъ, отъ,